

Hadak

Útján

Bajtársi Híradó

A Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének tájékoztatója

LXX. évfolyam

2019. október-november-december

566. szám

A Venezuelai MHBK főcsoport alapításának és működésének története

Íródott 2010-ben. Forrás: A Latin-Amerikai Magyar Országos Szervezetek Szövetsége találkozója, Buenos Aires, 2010. május 14-16.

A számunkra sajnos katasztrofálisan végződő II. Vh. talán még az elsőnek Magyarország számára majdnem végzetes következményeit is felülmúlta. Akkor az országot területileg és népességileg csonkították meg, de ez alkalommal elvesztette politikai függetlenségét is, rákényszerítve egy olyan államformát és rendszert, amelyet a magyar nép mindenkor elvetett. Ennek következtében sok magyar kényszerült hazáját elhagyva emigrálni.

A Venezuelába 1947-től kezdve kivándoroltak számát kb. 4000 főre becsülhetjük, akiknek jelentős része katonai vagy polgári értelmiségi sorból került ki. A spanyol nyelv ismeretének úgyszólván teljes hiánya a volt hivatásos katonákat és sokakat az értelmiségiek közül arra kényszerített, hogy először mint fizikai munkás, majd később egy új munkakör ellátásához szükséges ismeretek elsajátításával alapozzák meg emigráns életüket.

Így természetes, hogy a volt hivatásos katonák, mint az emigrációs élet és lehetőségek szempontjából a legnehezebb helyzetben lévők, mindenekelőtt egymás segítségét keresték. Csoportok képződtek azok körül, akiknek sikerült talajt fogniuk és így akár tanáccsal vagy munkalehetőségek felkutatásával tudtak bajtársaikon segíteni. A “bajtárs” szónak itt valóban mindenki átérezte a jelentőségét.

Lassan elérkezett az idő és az alkalom, hogy az említett kisebb csoportok valamilyen egységbe tömörüljenek. Erre jó példa volt az európai országokban Zákó András vezérőrnagy úr által

Hadak Útján Bajtársi Híradó -

**A Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének
tájékoztatója. Indult 1949 áprilisában
Ausztriában ill. Bajorországban, "MHBK
Központi Tájékoztató" címen.**

**Az MHBK-t alapította Zákó András m.kir.
vezérőrnagy Klagenfurtban 1948-ban.**

**World Federation of Hungarian Veterans
Official Review, Quarterly Periodical**

Megjelenik negyedévenként, ISSN 0847-2599

Kiadó/Publisher: Simonyi László, MHBK
központi vezető, Chicago

Főszerkesztő/Editor: Dr. Tóth Gergely

Nyomda/Printing: Weller Publishing, Toronto

A szerkesztő levelezési címe:

Dr. Tóth Gergely

400 NE 35th Ct., #5

Oakland Park, FL 33334, USA

Email: hadakutjan@yahoo.com

Az emailben továbbított gépelt anyagot kérjük
lehetőleg *simi word-formátumban* elküldeni.

Minden címváltozást kérünk az alábbi címre:

Mátrai Géza

P.O. Box 5762, Station "A"

Toronto, ON

M5W 1P2, Canada

Minden előfizetési díjat, hozzájárulást, Zrínyi
Alap járadékot kérünk erre a címre kiállítani és
postázni, lehetőleg USA dollárban:

Alexander Jankovich, MHBK Treasurer

5903 N Knox St.

Chicago, IL 60646, USA

Beküldött kéziratokat és fényképeket nem
őrzünk meg és nem küldünk vissza. A
szükséges javítás és a rövidítés jogát
fenntartjuk. A névvel aláírt cikkek nem
feltétlenül tükrözik a szerkesztő és a kiadó
álláspontját, s azokért mindenkor a cikkíró
felelős. Folyóiratunkban megjelent írásokat –
a szerző és lapunk megnevezésével – más
újságok és honlapok szabadon átvehetik.

Lapzárta:

Március, június, szeptember ill. december 1.

**Az időről-időre fellépő helyhiány kapcsán
megértésüket kérjük, amennyiben lehet, a
beküldött anyagot a következő számokban
közöljük.**

A tartalomból:

-Elhunyt Balogh Ádám és Haynal Alajos

-Új MHBK-főcsoportvezető Kanadában

-Az emigrációs csoportok hírei

-Czetz tábornokot ünnepelték Argentínában

-Megemlékezések, programok az ősz folyamán

-Halálhírek, méltatások, rövid hírek, levelek

kezdeményezett egyesülése a volt magyar harcosoknak, az MHBK 1947-es megalakulása Innsbruck környékén. Felmerült a gondolata annak, hogy Venezuelában is megszerveződjék ennek egy csoportja. Bartha Rudolf vk. szds. 1952-ben mint a venezuelai nemzeti vívócsapat edzője, részt vett a helsinki olimpián, és onnan visszatérve meglátogatta Zákó vezérőrnagy urat Tirolban.

A kapott tanácsok és utasítások alapján megindult a szervezkedés, mely végül 1955-ben az egyesület alakuló közgyűléséhez vezetett.

A szervezőbizottság tagjai, v. Bartha Károly szkv. táborszernagy, volt hadügyminiszter elnöke alatt 1955. június 13-án hirdette meg az alapító közgyűlést, melyen 53 meghívott vett részt. A tárgysorozatot az alábbiak szerint állapították meg:

- 1.- A korelnök megnyitja az ülést, jegyzőkönyvvezető és hitelesítők felkérése
- 2.- Magyar Hiszekegy elmondása
- 3.- Ideiglenes bizottság tájékoztató jelentése (Bartha R.)
- 4.- Alapszabályok és belügyminiszteri engedély ismertetése és elfogadása (id. Dr. Nyerges Miklós)
- 5.- Ideiglenes bizottság részére felmentvény megadása
- 6.- Venezuelai és magyar katonák között a jó viszony kiépítése
- 7.- Munka- és állásközvetítés (Vid László)
- 8.- Egy magyar kultúrház szükségességének kiemelése. Regősök és ifjúság toborzása, szociális működés terve (Lázár László)
- 9.- A 12 választmányi tag és 6 póttag megválasztása
- 10.- A magyar Hiszekegy, és az ülés berekesztése.

A szervezőbizottság egy kérvényt nyújtott be a Belügyminisztérium idegeneket ellenőrző hivatalához, melyben kéri a tervezett egyesület (az MHBK) megalakításához az engedélyt, melyet megkaptunk 1955. május 12-én, a 35.064-es számmal.

Az alakuló közgyűlésen az alábbi személyek lettek megválasztva: Örökös díszelnök: v. Bartha Károly szkv. táborszernagy, Ügyvezető elnök: v. Sziklay Ödön szkv. alez., Alelnök: v. Bartha Rudolf szkv. szds., Tagok: Somogyváry Mátyás szkv. fhdgy., Vid László szkv. hdgy, Fereghy István szkv., Lázár László tanár, Utasy Tök András szkv. szds., dr. Mattay Béla szkv. t. szds., ifj. Nyerges Miklós, Riga Lajos szkv. őrm., Dózsa Zsigmond szkv. hdgy., Hibján Géza. Póttagok: Bandl Ferenc szkv. hdgy, dr. Dolányi K. Géza szkv. hdgy, Macsotay Sándor könyvelő, Szakonyi István szkv. rep. szds, Teleki László szkv. alez, Tihanyi Elemér szkv. rep. altiszt.

Az egyesület alapszabályait id. dr. Nyerges Miklós volt kúriai bíró dolgozta ki és azok 2. paragrafusában világosan körvonalazza az egyesület megalakulásának céljait. Ezek a következők:

Az egyesület fő célja tagjai között az összhang és egyetértés biztosítása, valamint az arra rászorult volt harcosok erkölcsi és anyagi támogatása. Ezenkívül a magyar hagyományok őrzése és ápolása, a befogadó hazával és annak népével a kulturális kapcsolatok kiépítése, valamint a hasonló célú más

nemzetiségi csoportokkal a baráti kapcsolatok fenntartása. Az egyletnek nyereszkedési céljai nincsenek. Az alakuló közgyűlés után a tagok nagy lelkesedéssel láttak neki a kitűzött célok gyakorlatba való átültetéséhez. Így részt vettek a Mindszenty Katolikus Egyházközség megalakításában és munkájában, feleségeik pedig a Szent Erzsébet katolikus és a Lórántffy Zsuzsanna református nőegyletek megalapításában, melyek áldásos szociális tevékenységet végeztek. Ugyancsak közreműködtek a Feltámadás Magyar Protestáns Egyházközség munkájában.

Nem feledkeztek meg a legfontosabbról: közösségi otthont létesíteni az itteni emigráns társadalom számára. A kezdeményezés érdeme Lázár Lászlóé volt. Az immár 110 fős taglétszámmal rendelkező MHBK egyöntetűleg elhatározta egy Magyar Ház létesítését. Anyagi nehézségek miatt egy megfelelő telek vételéről le kellett mondani és eleinte egy kertes villát béreltek. Így valóban megvalósult a caracasi magyarság vágya.

Mire 1958-ban egy jelentősen balra hajló kormány került hatalomra, az eredetileg több mint százfős taglista körülbelül 40-re csökkent és az MHBK eddigi irányító és szervező tevékenységét lassan átadta az időközben mindinkább erősödő és végre hivatalos elismeréssel is bíró Magyar Ház vezetőségének.

Ez a Magyar Ház, mely a caracasi magyarság büszkesége és a külföldi látogatók szerint is az emigrációban élő magyarság egyik legszebb közös otthona. A Magyar Ház néhány nem MHBK tag kezdeményezésére 1963-ban részvények jegyzése útján letesült és ebben a közös áldozatvállalásban az MHBK megmaradt tagjai anyagi helyzetükhöz mérten kivétel nélkül vették ki részüket. Ez a Ház ad otthont és működési lehetőséget a három caracasi cserkészcsapatnak, két tánccsoportnak, itt kerülnek megrendezésre az évente rendszeresen megismétlődő hazafias ünnepségek, melyek közül a május utolsó vasárnapján tartott hősöknapi és az október 23-i megemlékezéseket az MHBK rendezte. Régebben, az MHBK rendezésében került sor december 6.-a körül a Mikulás ünnepre. Ezenkívül a Magyar Ház színhelye a társadalmi és kulturális megmozdulásoknak is. A Szent Erzsébet Nőegylet a Magyar Házban rendez minden évben Erzsébet Teát, melynek bevételét szociális segélyre fordítják, az augusztus 20-i Szent István búcsú javai pedig a róm. kat. egyházközséget segítik.

Szomorúan kell megállapítani, hogy emigráns létünk immár több, mint öt évtizedre tekinthet vissza. Ennek következtében egyre nagyobb gondot okoz az MHBK egész világon szétszórt csoportjaiban az előregedés ténye és a taglétszámoknak az elhalálozások vagy elköltözések következtében történő folyamatos csökkenése. Ezen kívül ugyancsak bizonyos keserűséggel kell megállapítanunk fiatalságunknak a magyar problémákkal szembeni érdeklődésének fokozatos csökkenését, ami a fiataloknak a magyar egyletekbe való beszervezését nagyon megnehezíti.

1955-ben történt hivatalos megalakulásunk óta, tehát közel 50 éve lankadatlan buzgalommal küzdöttünk eszméink és magyarságunk fenntartásáért és ezt kívánjuk folytatni, amíg a Magyarok Istene erőt és egészséget ad.

A szerk. hozzáfűzése: Az MHBK tagjai a fenti összegzésben szerényen elhallgatták, hogy a Magyar Ház létrejötte alapvetően az ő érdemük. Egy másik forrás ezt így foglalja össze:

”A caracasi Magyar Ház kezdeményezése és a működéshez szükséges anyagi alapok megteremtése tizenkét volt katonatiszt érdeme, akiket "tizenkét apostolként" emlegetnek: Dózsa Zsigmond, Vid László, v. Somogyváry Mátyás, Sziklay Ödön, Lázár László, Muraközy Ádám, Muraközy Bálint, Bandl Ferenc, dr. Fröhlich Lajos, Láng Imre, Dolányi Tibor és Szűcs András (Betegh Gábor adatai).”

Kinevezés Kanadában

Hertelendy József bajtársunk elhunytával az MHBK Kanadai Főcsoportja vezető nélkül maradt. 2019. november 3.-ai hatállyal a Calgary Csoport vezetőjét, **Várvizi József bajtársunkat bízta meg a Kanadai Főcsoport vezetői teendőinek ellátásával.** Jó és sikeres munkát kívánok új feladata elvégzéséhez!

Bajtársi üdvözléssel, Simonyi László, központi vezető (Chicago)

Magyaródy Szabolcs levele Hamiltonból (Ontario tartomány, Kanada)

Kedves Gergely!

Ma kaptam meg a Hadak Útján legújabb számát, köszönöm! A benne említett Hadapródiskolások Találkozójához fűznék két adatot, azokról, akik már nem tudtak rajta résztvenni.

1) **Ybl Miklós**, aki a nagyváradai hadapródiskola növendéke volt, Honoluluban élt emigrációban. Gyakran találkoztam vele, érdekes élete volt. Ott is ősei hivatását gyakorolta, több nagy épületet tervezett. Fia is építésznek készült, de apja csalódására kilépett a harmadik év után. Miklósnak érdekes kedvtelése volt, óriási modellvasúti pályát épített a padlásszobájában. Tavaly hunyt el.

2) **Prileszky István** unokaöcsém is nagyváradai növendék volt. San Franciscóban élt, egy nagy biztosítóvállalat informatikus főnöke volt, s kb. négy éve halt meg. Fia, szintén István, az amerikai légierő alezredeseként ment nyugdíjba. Egy ideig a budapesti amerikai követségen dolgozott, mint légügyi attasé helyettes. Egyszer ott is találkoztam vele a Külföldi Magyar Cserkészszövetség ott dolgozó tagjainak vacsoráján. Ő is clevelandi segédtsízt volt. Mostanában vállalta el honlapunk gondozását.

Jó Munkát! Szabolcs

Honlapjaink: English: www.hungarianhistory.com,
Blog: corvinuslarmafa.blogspot.ca

Magyar: magyarcorvinuslibrary.com

Most száz éve, hogy 1919. november 16-án Horthy Miklós az általa szervezett Nemzeti Hadsereg élén bevonult Budapestre, véget vetve ezzel a vörös terror időszakának és megnyitva az utat egy majd negyedszázados, békés ország- és nemzetépítési korszaknak.

**Részletek Dobozy István VRNT, az MHBK Délausztráliai „Zákó András”
főcsoportvezetője, az MHBK központi vezetőjének ausztráliai helyettese, a Szent
László Társaság (1861) és Rend ausztráliai törzsszéktartója jelentéseiből Adelaide-
ből, a helyi MHBK Értesítő 2019 szeptember-októberi számából, kivonatosan:**

Bajtársak!

A magyarság körében végzett munkánkra még mindig szükség van, annak ellenére, hogy már több éven át említettem azt, hogy nálunk az „őrség-váltás” folyamata lassan véget ér, bízva abban, hogy az új generáció is meghallja majd Isten sugallatát a megmaradásunk érdekében folytatott munkában.

A mi Közösségünk simán működik és ezt a békés megértést próbáljuk megvalósítani szélesebb körben is. Tartsuk mindig szem előtt a régi bölcs mondásokat, amik figyelmeztetnek minket: „Magyar ne bánts a magyart!”, - „A magyar, ha mástól vár segítséget, elpusztul!”

A történelem folyamán a magyar föld állandó csataterré vált, a magyar nép pedig az állandó tűzben katonanemzetté kovácsolódott. Hasonlóképpen a sok megpróbáltatás által alkalmunk van fejlődni a hitben is. Sok minden lehetetlennek látszik emberi szemmel, de Isteni szemmel lehetséges. Embertársaink jelenléte a legnagyobb kincs számunkra, bizzunk az egyetértés erejében és Isten irgalmában.

2019. november 3. – MHBK Közgyűlés, ebéd

Minden kedves Bajtársunkat és családtagjaikat szeretettel vártuk a vasárnap délutáni közgyűlésre, amit egy családi ebéddel egybekötve tartottunk a megszokott helyen: 13 Wood St., South Plympton. Dobozy István és felesége, Mariandl mindenkit szeretettel látott.

Közgyűlésünket évente tartjuk és alkalmat adunk a vezetőség megújítására. Mivel az évek során nem volt lényeges változás, külön vezetőségi névsorhirdetést nem teszek. (Bajtársaink és vezetőségünk névsora megtalálható az évi kimutatási íven.) Természetesen újonnan beérkezett jelölések esetén a közgyűlésen választást tartunk.

**Minden kedves bajtársunknak és olvasónknak áldott karácsonyt és békés új évet
kíván szeretettel a szerkesztő.**

decemberonline.com

A M. Kir. Fegyveres Erők Múzeumáról (Toronto)

A kommunizmus alatti emigráció egyik ismert kiállítása volt a Szathmári Károly csendőr százados által létrehozott gyűjtemény, mely először (1970-) egy Toronto külvárosában lévő lakásban volt látható, majd az alapító 1985-ös halála után a volt (St. Clair Ave.-i) Magyar Házba került. Onnan jutott végre haza 1999-ben, a Hadtörténeti Intézet és Múzeumba.

Ausztráliai olvasónk, Marosszéky Dániel (vitéz Szügyi Zoltán vezérőrnagy, a Szent László Hadosztály parancsnoka unokája) érdeklődésére kerestem meg az Intézet vezetőjét, mert a család is adományozott tárgyakat a torontói kiállításnak, s Dániel ezek hollétéről érdeklődött.

“A Magyar Királyi Fegyveres Erők Múzeumának műtárgyait, azaz a “torontói anyagot” a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum 1999-ben hozta haza Magyarországra, Prof. Dr. Szakály Sándor akkori főigazgató vezetésével. A Hadtörténeti Múzeum a műtárgyakat 2000-ben gyarapította. Még ugyanabban az évben időszaki kiállítás nyílt belőle "Hazatért gyűjtemények" címen, amelyről egy kis kiadvány is készült, és amelyet kamara-kiállítás-ként, csökkentett tartalommal egészen 2018-ig meg lehetett tekinteni. A torontói anyag valóban nem egységes gyűjteményként, de Múzeumunk megbecsült műtárgyai között szerepel, a nyilvántartásokban pedig természetesen jelezve van az eredetük. Egy részük raktárban van, de mivel nagyon sok értékes és érdekes darab jött haza, a legtöbb az állandó kiállításainkon látható. Történeti és eszmei értékükkel tisztában vagyunk, így még a raktárban lévő műtárgyaink sem porosodnak, és egytől-egyig megvannak.

Az eredeti átadás-átvételi dokumentumok a Hadtörténelmi Levéltárba kerültek, igény esetén kutathatók.

Üdvözlettel: Dr. Horváth Csaba ezredes, HM HIM Parancsnok-helyettes”

Elhunyt v. Balogh Ádám m. kir. főhadnagy

Nemzetes Rendtársaim!

Tisztelt és szeretett rendtársunk, **Prof. lovag v. Balogh Ádám tb. tkp., m. kir. főhadnagy, majd gimnáziumi tanár, Bad Ischl-ben visszaadta lelkét a Teremtőjének**, s a Hadak Útjára lépett.

1921. május 27.-én született Szombathelyen és 2019 szeptember 1.-én szolgált a Mindenható magához. 1942-ben a Ludovika Akadémián avatták hadnaggyá. A háborúban kétszer sebesült. A háború után kommunista- és szovjetellenes tevékenysége miatt 25 év börtönre ítélték, amiből nyolc és fél évet kellett elszerveznie. Hat és fél évet töltött Szibéria különböző hírhedt gulág-kényszermunkatáborokban, ahol a parancsnokok azt mondták, nekünk nem a munkátok kell, hanem a kínszenvedéseiteket akarjuk látni. Onnan magyarországi börtönbe hurcolták, ahol újabb két évet töltött, az 1956-os Forradalomig, amikor a szabadságharcosok kiszabadították. Ezután Ausztriába menekült. Továbbképezte magát és mint gimnáziumi tanár testnevelés és orosz szakon 30 évig tanított Bad Ischl-ben. Számos lovagrendnek volt a tagja: Szent László Rend, Szent György Rend, Szent László Társaság (1861) és Rend, tb. törzskapitánya a Történelmi Vitézi Rendnek, aminek a legmagasabb kitüntetését kapta meg (lovagkereszt, aranygyűrű). Több egyesületnek, mint pl. az MHBK-nak is aktív tagja volt. Állami elismerésben részesítette Dr. Orbán Viktor, első miniszterelnöksége alatt. Ausztriában Dr. Ratzenböck tartományi kormányzó és Dr. Pühringer tartományfőnök is magas tartományi kitüntetésben részesítette. Bad Ischl-i diákjai, és nagy baráti köre, ami több földrészt ölelt át, tisztelték és szerették.

A Jóisten adjon Neki örök nyugalommal és az örök világosság fényeskedjék Neki. Nyugodjék békében, emlékedet megtartva, rendtársi és baráti szeretettel maradunk,

lg. vitéz Érczhegyi István törzskapitány, Bécs

A Központi Vezető üzenete

Kedves Bajtársak és Bajtársnők,

Betegségemből való lábadozásom elmúlt, s így megint küldöm szokásos üzenetemet. A négyszeres bypass szívműtéttem sikeres volt. Először is kívánok Mindnyájatoknak áldott karácsonyi ünnepeket és boldog új évet!

Hazánk megint átesett egy önkormányzati választáson, amin Orbán Viktor pártja elvesztett ugyan Budapesten és néhány más városban, de ne ijedjünk meg, az Ország megmarad a Fidesz-KDNP vezetésében, és a visszatért kommunisták teljes győzelme nem lesz teljes. Magyarország jövője nem válhat a globalisták és kommunista-szocialisták martalékává. Hazánk eleget szenvedett, itt az ideje, hogy tovább gyarapodhasson.

Sajnos felépülésem ideje alatt it láttam-hallottam, hogy több bajtársunk és bajársnőnk bevonult az MHBK mennyei seregébe. Fogyunk és napról napra kevesebben tartjuk öreg kezünkben az MHBK zászlaját. De akik még maradtunk, nem felejtjük hazafias, nemzetszolgáló feladatunkat. Reméljük, hogy ez még sokáig folytatódhat.

Remélem a közelgő tél nem okoz túl sok gondot Nektek. Imádkozzatok Hazánkért, gondolatok szeretettel egymásra.

Bajtársi szeretettel, Simonyi László, központi vezető (Chicago)

Siposné Prof. Dr. Kecskeméthy Klára ezredes (NKE): Czetz János honvédtábornok nyomán Argentínában - A Colegio Militar de la Nación alapításának 150. évfordulója

Az Argentin Hadsereg nemzeti tisztképző iskolája, a Colegio Militar de la Nación fennállásának 150. évfordulójára Claudio Ernesto Pasqualini hadseregtábornok, az Argentin Hadsereg Vezérkari Főnöke hivatalos meghívására a budapesti Nemzeti Közzolgálati Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Karáról katonai delegáció (Siposné Prof. dr. Kecskeméthy Klára ezredes, Bihari Kristóf 3. évfolyam katonai vezető alapszak, légvédelmi rakéta specializáció, Hásás Dóra 4. évfolyam katonai logisztika alapképzési szak, katonai közlekedési specializációs honvédtisztjelölt) utazott el Buenos Airesbe.

Nagyon jó érzés volt magyarként a Colegio Militar de la Nación területére lépni. Mindent áthat Coronel Juan Fernando Czetz, azaz Czetz János 48-as honvédtábornok, az akadémia alapítójának, első parancsnokának a szelleme, nagy megbecsülés és tisztelet övezi. Bármerre mentünk, bárhol jártunk, a kulcsszó Húngria, azaz Magyarország volt. Mindenki tudja, értékeli, megbecsüli a személyét, mert argentin tiszti generációk sorát bocsátotta ki az általa alapított akadémia. A látogatás első napján az akadémia parancsnoka, Ariel Roberto Agüero dandártábornok az aulában – ahol Juan Czetz, Juan Domingo Perón, Manuel Belgrano, Augustin Pedro Justo mellszobrai láthatók – köszöntötte a rendezvénysorozatra érkezett amerikai, brazil, chilei, ecuadori, francia, kolumbiai, magyar, mexikói, német, perui, spanyol, és uruguayi küldöttségeket.

Az iskola alapításának története Domingo Faustino Sarmiento argentin elnök személyéhez kötődik.

Ő volt az, aki már 1869-ben sürgette az ország első katonai oktatási intézményének felállítását. A kormány egy különleges katonai bizottságot hozott létre annak érdekében, hogy javaslatot tegyen az új iskola szervezetére és képzési struktúrájára. A kiválasztott kiváló tisztek csoportja az alábbi személyekből állt: Emilio Mitre dandártábornok, Indalecio Chenaut tábornok, Mariano Moreno ezredes, Juan F. Czetz ezredes és V. L. Peslouan főtörzsőrmester. Két hónap elteltével, 1870. június 20-án kiadták az iskola alapítására vonatkozó rendeletet. Az iskola igazgatójának Czetz ezredest nevezték ki. A feladat nehéznek ígérkezett, mert szinte a semmiből, nagyon kevés segédeszközzel kellett létrehozni. Az első hallgatókat 1870. július 19-én vették fel, az első hallgatók egyike Ramón Falcon volt.

Czetz négy évig – 1874. május 24-ig – állt az általa szervezett intézet élén.¹ Emlékét az aulában látható mellszobra, a róla készült festmény, a kápolnában elhelyezett urna, és az akadémia múzeumában található emléksarok őrzi. A múzeumi emléksarokban magyar címeres lobogó áll. 2004 augusztusában a Hadtörténeti Intézet és Múzeum Czetz János halálának 100. évfordulójára tervezett kiállításra, emlékének ápolására hadtörténeti relikviák másolatát adományozta a Colegio Militar de la Naciónnak, egy magyar tábornoki öltözetet 1848-1849-ből, 1837 M gyalogostiszti szablyát és egy 19. századi katonaládát a Czetz nemzetség hagyatékából. Itt látható egy dobozban életének három meghatározó helyéről (Piski, Gidófalva és Nagyszeben) származó föld. Az 1848/1849-es forradalom és szabadságharc legfiatalabb tábornoka 1904. október 6-án távozott el a Hadak Útjára, az argentin hadsereg ezredesét szeptember 7-én katonai tiszteletadás mellett helyezték örök nyugalomra Buenos Aires Recoleta temetőjében. 1969. október 10-én a Colegio Militar de la Nación alapításának 100. évfordulóján hamvait a recoletai temetőből átszállították és az iskola kápolnájában helyezték el.²

A magyar küldöttség egy argentin tiszttel a Czetz-emléksarok előtt

¹ Siposné Kecskeméthy Klára: Két életút, két hazában, 194 éve született Czetz János, Hadtudomány XXVI. évfolyam, 2016., 3-4. szám, pp. 131-144.

http://real.mtak.hu/50231/1/ht2016_131_144.pdf

http://mhht.eu/hadtudomany/2016/3-4/ht2016_131_144.pdf

² v. Ferenczy Lóránt: Magyar Harcosok Bajtársi Közössége argentinai "Czetz János" főcsoportjának történetéről – 1. rész: 1949–1975, Bajtársi Híradó, A Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének tájékoztatója, LXIV. évfolyam 2013. július–augusztus–szeptember, 541. szám (lásd még Theész János i. m. 63. oldal)

2019. október 11-én különleges nap virradt El Palomarra és a Colegio Militar de la Naciónra, az iskola az alapításának 150. évfordulóját ünnepelte. A neves eseményt megtisztelte jelenlétével Argentína köztársasági elnöke, Mauricio Macri, Oscar Aguad honvédelmi miniszter, Claudio Ernesto Pasqualini hadseregtábornok, az Argentin Hadsereg Vezérkari Főnöke, aztán a diplomáciai testületek képviselői, Dr. Gelényi Csaba, Argentína magyar nagykövete, az argentinai magyarok képviselői (Honfi János, a Szent László Lovagrend Dél-Amerikai Törzsszéktartója, Jakab Nándor VRNT, a Magyar Harcosok Bajtársi Községe részéről, Puricelliné Szabó Éva az Argentinai Magyar Intézmények Szövetsége volt elnöke, Francisconé Bathazár Márta, a Duna TV tudósítója, Paál Magdolna, a Club Hungária elnöke) és a meghívott külföldi delegációk tagjai. Jelentős számban jelentek meg a sajtó képviselői is, az eseményről az argentin Televisión Pública Noticias külön is tudósított (<https://www.youtube.com/watch?v=ccO-eerYTo8>).

A rendezvényt az esős időjárásra való tekintettel a Hősök Csarnokában tartották. A rendezvény Macri elnök bevonulásával kezdődött, majd felhangoztak az argentin himnusz hangjai. Az iskola tábori lelkésze megáldotta a 150. éve alapított iskolát. Ezután Ariel Roberto Agüero dandártábornok, az iskola parancsnoka ünnepi beszédében megemlékezett az első parancsnok, Juan Czetz múlhatatlan érdemeiről, az iskola történetéről és az argentin tisztképzésben betöltött szerepéről, amely a másfél évszázad alatt több mint 22 ezer tisztet bocsátott ki.³ Az iskola 1995 óta, a fegyveres erők többi oktatási intézményéhez hasonlóan, a nemzeti egyetemi oktatási rendszer részét képezi, a végzős hadnagyok – lövészek, tüzérek, mérnökök, híradó és lovassági tisztek – egyetemi diplomát szereznek.

Erre az eseményre az iskola aulájából áthozták az iskola és Argentína életében három meghatározó személyiség – Czetz ezredes, Augustin Pedro Justo ezredes és Alberto Capdevila dandártábornok – mellszobrát, amely előtt az emlékezés és tisztelet koszorúit helyezték el. Czetz ezredes mellszobrát a köztársasági elnök, az iskola parancsnoka és az argentinai magyar nagykövet koszorúzta meg. Egyperces néma felállással emlékeztek meg az iskola elhunyt tisztjeiről is. Különleges esemény tanúi lehettünk, az iskola legidősebb, 104 éves egykor végzett tisztjének, valamint az első hallgató Ramón Falcon ükunokájának, Federiconak a parancsnok díszérmét adott át.

Claudio Ernesto Pasqualini hadseregtábornok köszöntő beszédében kiemelte az iskola meghatározó fontosságát az argentin tisztképzés történetében, amely hűen tükrözi az iskola jelmondatát: Orden – Valor – Gloria (Rend – Érték – Dicsőség). Mauricio Macri elnök beszédében köszöntötte a 150. éves Colegio Militar de la Naciónt. Felhangzott az iskola indulója, az eseményt az amerikai, brazil, chilei, ecuadori, francia, kolumbiai, magyar, mexikói, német, perui, spanyol, uruguayi és az iskola zászlóinak elvonulása és tisztelgése zárta. A rendezvényt az alakulótéren, zuhogó esőben az iskola parancsnokának és tiszti karának lovas felvonulása, a külföldi delegációk, közöttük a magyar honvédtisztjelöltek, valamint az argentin kadétek díszmenete zárta.

Felejthetetlen napokat töltöttünk Buenos Airesben és El Palomarban, az iskola székhelyén, hasznos tapasztalatokat szereztünk a többnemzeti részvétellel zajlott rendezvénysorozaton.

Honfi János Győző, a Szent László Rend dél-amerikai törzsszéktartója beszámolója az eseményről

2019. október 11.-én a Colegio Militar de la Nación ünnepelte alapításának 150. évfordulóját. 1869-ben ezen a napon Domingo Faustino Sarmiento argentin elnök írta alá a dekrétumot a Tiszti Iskola megalapításáról. Czetz Jánost, 1848-as Szabadságharcunk legifjabb tábornokát nevezte ki első igazgatónak,

³ A Colegio Militar de la Nación parancsnokával készített riportot lásd <https://www.infobae.com/sociedad/2019/10/09/mauricio-macri-encabezara-el-acto-por-el-150-aniversario-del-colegio-militar-de-la-nacion/>

aki valójában az Intézet igazi megszervezője is volt. Czetz János argentin ezredesként egy olyan pecsétet égetett az Iskolára, hogy 150 év elteltével is teljes tisztelettel méltatják a hadsereg mai legmagasabb rangú tisztjei. Megköszönve az argentinai MHBK-nak és a Szent László Rendnek azt, hogy több évtizeden át ápolta az Intézettel a kapcsolatot, a magy honvédelmi miniszter, Dr. Benkő Tibor elhatározta, hogy a Nemzeti Közzolgálati Egytemről (a Ludovika utódjáról) két kadétet küld Buenos Airesbe az ünnepségre, Siposné Prof. Dr. Kecskeméthy Klára ezredes vezetésével, hogy október 6 és 13 között résztvegyenek a évfordulóval kapcsolatos eseményeken.

Egy kép a reptéri megérkezésről. Balról jobbra: a Colegio Militar kadétje, Honfi János, két otthoni kadét, Siposné Kecskeméthy ezredes, és az argentin iskola kíséretisztje

Így október 11.-én 11 órakor a Szalon Libertadorban megtörtént a nagy esemény. Erre az alkalomra megjelent maga az argentin elnök, Ing. Mauricio Macri is, hangsúlyozva beszédében a hazaszeretetet, a becsületet és a valódi emberi értékeket. Az eső ellenére is fényes parade következett, majd fogadás. Közösségünkben a következők voltak meghíva: Dr. Gelényi Csaba nagykövet, Lovag Lic. Honfi János Győző, Jakab Nándor (a volt argentin MHBK-főcsoport tagja), Paál Magdolna, a Hungária Klub elnöke, Dobosi Szabó Éva, és Ing. Balthazár Márta.

További célkitűzéseink a következők: 2019. december 6.-án egy márványtábla leleplezése a Tiszti Iskola kápolnájában a 150. évfordulóra emlékeztetve, 2020 júliusában pedig átadjuk a tiszteknek a Czetz életrajzáról akkorra megjelenő könyvet. S természetesen tovább bővítjük a jó kapcsolatokat Argentina és Magyarország között.

Bajtársi szeretettel, János

Az első sor jobb szélén a magyar küldöttség Magyarország zászlajával

Az 1956-os Forradalomra emlékeztek Sydney-ben

A Sydney-i magyarság ünnepi forradalmi megemlékezésére október 20-án, a punchbowl-i Magyar Házban került sor. A műsorban a még élő szabadságharcosok közül szerepelt Gellértné Mogyorossy Mária és Mécs János is. Ugyanekkor nyílt meg a nemrég elhunyt Csapó Endre nemzetpolitikai író, az Ausztráliai Magyar Élet hetilap főszerkesztője életét bemutató állandó kiállítás, melyet többek között Rozgonyi Magda, a New South Wales-i Magyar Szövetség elnöke kezdeményezett, a vitrineket pedig Ilosvay Gusztáv, a Sydney-i magyar rádióadás szerkesztője készítette. Ekkor kapta meg Gránitdiplomáját a Szent Erzsébet Magyar Idősek Otthonában élő **Goór György m. kir. főhadnagy** (*Nyíregyháza, 1926. április 27), **az MHBK központi vezetőjének volt ausztráliai helyettese**, aki 1944-ben végzett a M. Kir. Görgey Artúr Honvéd Műszaki Hadapródiskolán, s aki 1945-ös emigrációba kényszerülése óta, 75 éven át ápolta és őrizte a magyar honvéd hagyományokat. Az elismerést Fráter Olivér főkonzul adta át. Az eseményen jelen volt Kardos Béla is, aki 21 éven át volt a NSW-i Magyar Szövetség elnöke.

Goór György, az MHBK Ausztráliai Főcsoportjának volt vezetője értékes dokumentumokat küldött szerkesztőségünknek Sydney-ből. Köztük az édesapjára, Goór György m. kir. alezredesre vonatkozó iratokat, melyek egy része szervezetünk, az MHBK alapítójától, Zákó András vezérőrnagytól (aki az emigrációban Münchenben élt és eleinte lapunk főszerkesztője is volt) származik. Köszönjük szépen, archívumunkban megőrizzük, s majd eljuttatjuk a megfelelő hazai katonai levéltárba.

Elhunyt ifj. Haynal Alajos

Buenos Airesben 2019. szeptember 27-én, életének 94. évében **elszenderült vitéz nemes Haynal Alajos**, volt hadapródiskolás. Budapesten született 1926-ban, édesapja vitéz nemes Haynal Alajos vezérőrnagy, a doni 22. gyalogezred parancsnoka volt. A Buenos Aires-i magyar kolónia oszlopos tagja. (Felesége, Kesserű Zsuzsanna a volt Argentínai Magyar Hírlapot alapította és szerkesztette 2005-től a lap 2014-es megszűnéséig, előtte pedig hat éven át ugyanígy a HungArgenNews c. havi elektronikus hírlevelet, kétnyelvű szövegekkel.) A Jóisten nyugosztalja, feleségének és családjának megnyugvást kívánunk. (A hírt elsőként közölte Jakab Nándor, az egyik utolsó Buenos Aires-i MHBK tagunk.)

Haynal Alajos 2007-ben. A szerk. felvétele

v. Szmolnik Lajos ny. rep. őrnagy küldött utólagos beszámolót Melbourne-ből v. Bánkuty Géza 56-os szabadságharcos (1926-2018) temetéséről:

Bánkuty Géza bajtársunk 2018. május 24-én, életének 92. évében Floridában elhunyt. Földi porait 2019. július 4-én Budapesten a Fiumei úti Nemzeti Sírkert 56-os (21/1-es) díszparcellájában helyezték örök nyugalomra. Temetése a római katolikus egyház szertartása szerint, katonai tiszteletadással történt. Urnáját megilletődött, illusztris közönség vette körül. Bánkuty Géza szabadságharcos, rehabilitált honvéd ezredes, motorkerékpárhajó volt. Az Amerikai Magyar Szövetség volt elnöke és több emigrációs szervezet vezetője, a Magyar Köztársasági Értedemrend Tisztikeresztje tulajdonosa. Temetésén jelen voltak felesége

Ilonka, és népes családja Amerikából, magyar és amerikai rokonai, barátai, s a még élő bajtársai. Két volt vezérkari főnök, Végh Ferenc és Fodor Lajos vezérezredek is megjelentek. Búcsúztatót mondott Holló József nyá. altbgy. és Dr. Tanka László. Bősze József nyá. alezredes olvasta fel az Ausztráliában élő szabadságharcosok által küldött méltatást. Bánkuty Géza igazi hazafi volt. Legyen emléke áldott és nyugodjék békében a hazai földben.

v. Szmolnik Lajos

Bősze József nyá. alezredes (+) Bánkuty Géza sírjánál

Olvasói levél Pongrátz Andrástól

Kedves Gergő,

szeretnék röviden reagálni Kékessy Györgynek a múltkori számban, **Egy fiatal szakaszvezető emlékei 1956-ról** címmel megjelent írására. Elsősorban arra a véleményre, miszerint Maléter Pál is átállt a forradalom oldalára, mely sajnos nem igaz. A legjobb, ha bátyám, néhai Pongrátz Gergely, a Corvin köz parancsnoka szavaival válaszolok (idézve Gergely **Corvin köz 1956** c. könyvéből).

“Egy nagyobb csoportnak mondtam, hogy menjenek fel a Kilián laktanyába és a Körútra néző felső emeleti ablakokat foglalják el.” (Ez lehetett, amiért a nép azt hitte, hogy a Kiliánban Maléter katonái vannak.)

“November 2-án este a magyar hadsereg vezetőivel megtartott eredménytelen tárgyalás után ismét összehívtam a Corvin köz és a hozzánk csatlakozott csoportok parancsnokait, s miután elmondtam a fejleményeket, többen voltak, akik végezni akartak Maléterrel. Határozott fellépésre volt szükség, hogy ezt

megakadályozzam és azzal csendesítettem le bajtársaimat, hogy ez is egy vádpont lesz ellene akkor, amikor a bíróság előtt felel majd tetteiért.

Király Béla is nagyon jól ismerte a viszonyt a corvinisták és a Kilián „hős védője”, Maléter Pál között, hiszen ezt könyvében is megemlíti:

„Több szabadságharcos képviselő tiltakozott az ellen, hogy a Kilián laktanyában tartsuk a gyűlést. Nekik a laktanya nem az ellenállás, hanem – legalább is a forradalom első véres napjaiban – az elnyomás szimbóluma lett. Nem felejtették, hogy onnan Maléter ezredes parancsára a szabadságharcosokra lőttek. Koporsók sorára volt szükség – figyelmeztettek engem –, hogy a fegyverszünet alatt a Kilián laktanya áldozatait eltemessék.” (*Király Béla: Az első háború szocialista országok között*)

Tehát azt kaptuk Malétertől, ami az igazi szabadságharcosok szerint várható volt ezen az értekezleten is. A tárgyaláson résztvevő többi főtiszt és tábornok viselkedése és Maléter melletti szavazása is könnyen magyarázható. Ebből az egész társaságból csak Malétert végezték ki. Kettőt hosszabb börtönbüntetésre ítélték Kádárék és kidobták őket a Néphadseregből. Egyet rövid börtönbüntetésre ítélték. A másik három azonban megmaradt az új Néphadsereg tábornokának, mert hűségesen szolgálták Moszkvát és az orosz érdekeket, sohasem voltak mellettünk. Ezekkel a Moszkvában képzett tábornokokkal és tisztekkel szavaztatott Maléter egy olyan kérdésben, amelynek eredménye megkönnyítette az oroszoknak Budapest lerohanását...”

Majd így folytatja Pongráz Gergely:

“Maléter az ajtóhoz jött, széles mosollyal az arcán kézfogással üdvözölt, örülök, hogy átjöttél Bajusz – mondta –, mert beszélni akarok veled. Gyere, ülj le.

Ezután egy hosszú, keskeny honvédségi asztalhoz vezetett, ami egy fehér terítővel volt letakarva, s körülötte már vagy hét személy ült. Maléter bemutatta a társaságot, akik közül senkit sem ismertem. Egy százados, egy főhadnagy, egy őrmester, egyes, kettes és hármas számú testőröm és négy különböző fegyveres csoport parancsnoka. Az asztal középső részén Maléterrel szemben szorítottak nekem helyet. Amikor leültem, Maléter udvariasan megkérdezte, hogy teát, kávét, narancsot, citromot, banánt, csokoládét, vagy süteményt kérek?

Maléter kezdte a beszélgetést, nagyfokú cinizmust éreztem szavaiból. Valószínű megtudta az újságírókkal folytatott beszélgetés részleteit és eredményét.

–Bajusz, azt hallottam, agyon akarsz löni. Itt a pisztolyom, mondta, majd csövével fogva a markolatát nyújtotta felém az asztalon keresztül.

–Pali! – mondtam neki, ha agyon akarlak löni, azt nem teszem közhírré. Azokért a dolgokért, amiket eddig tettél, kiérdemelted az agyonlövésed, azonban ezekkel kapcsolatban majd a bíróság dönt, s előttük kell felelned tetteidért. Hogy megkapod-e a golyót vagy sem, az igen nagy mértékben attól is függ, hogy ezután, mint a forradalom honvédelmi minisztere mit teszel. Ez volt az a fontos megbeszélni való? Ezért hívatál? – kérdeztem.

–Nem, Bajusz – válaszolta Maléter. Azért hívatlak, mert éjjelre Tökölre megyek, a szovjet csapatok főparancsnokságára, ahol a ma délelőtt a parlamentben megkezdett tárgyalásokat folytatjuk, a Magyarországon állomásozó szovjet csapatok kivonásáról. Neked, mint a Corvin nemzetőr ezred parancsnokának, van-e valami kívánságod, amit ezekbe a tárgyalásokba belevegyünk? Látod, nem akartam úgy elmenni erre a tárgyalásra, hogy a te véleményed ne kérdezzem meg előbb. Igaz, Nagy Imre is megkért, hogy mielőtt Tökölre megyek, veled is beszéljek. Fontosnak tartja, hogy a szovjet parancsnoksággal történő megegyezés, a corvinisták jóváhagyásával történjen.

–Te Pali – válaszoltam –, lehet, hogy nem ismerem eléggé a magyar történelmet, de nem tudok arról, hogy bármikor is előfordult volna a történelem folyamán egy olyan eset, amikor a hadsereg legfőbb parancsnoka ment volna el az ellenséghez bármiről is tárgyalni. Én csak a Corvin köz parancsnoka vagyok, de én nem mentem semmiféle tárgyalásra az ellenséghez, sem az oroszokhoz, sem a kormányhoz. Ha a tárgyalás nem a Corvinban volt, megbízottakat, parlamentereket küldtem, akik lefolytatták ezeket a tárgyalásokat a mi nevünkben. Te nem úgy méész oda, mint Maléter Pál, hanem úgy, mint a forradalom honvédelmi

minisztere. Azzal, hogy odamész, az egész forradalmat veszélyezteted. Miért nem küldesz parlamentereket? Mi történik akkor, ha lefognak? Gondoskodtál-e arról, hogy ilyen esetben valaki átvegye a beosztásodat? Ne érts félre, nem Maléter Pált féltem, hanem a forradalom honvédelmi miniszterét. Érdemeid az oroszok előtt elvitathatatlanok, mert soha nem tettél olyan intézkedést, ami bármilyen tekintetben is kompromittálná személyedet. Azonban ha támadnak, a forradalom honvédelmi miniszterét másképpen fogják elbírálni. Gondoltál te ezekre a dolgokra, amikor úgy határozta, hogy oda mész? – kérdeztem.

Maléter válasza komoly és rövid volt. A cinikusság azonban még mindig kivehető volt hangjából.

–Bajusz! Én náluk végeztem a partizániskolát és sokat tanultam tőlük. Perfekt beszélem az orosz nyelvet, tehát még tolmácsra sincs szükségem. Ismerem az oroszokat és jól ismerem azokat a tábornokokat, akikkel ezt a tárgyalást le kell folytassam. Tökéletesen megbízom bennük. Különben is már megegyeztünk a délelőtti folyamán, hogy január 15-ére kivonulnak. Ez a tárgyalás már csak a részletek megbeszélésére vonatkozik. Az ő kérésükre megyek oda.

–Mi történik akkor, ha tévedsz? – folytattam.

–Legrosszabb esetben megkapom tőlük azt, amit te akarsz adni nekem, és agyonlőnek... – válaszolta Maléter.

Ez a megbeszélés is befejeződött, s én utoljára láttam Malétert. Csiba százados kísért le a kapuig, aki megjegyezte, hogy Maléter túlzásba viszi az oroszokkal kapcsolatos bizalmát. Tíz óra elmúlt, amikor a mozi bejárata előtt elmondtam bajtársaimnak a történeteket.”

Köszönettel, Pongrácz András

Iovag Kenyeres Dénes nyá. alezredes kecskeméti beszámolója

Emléktábla a 48-as gerillakapitánynak

Halálának évfordulóján, 2019. szeptember 2-án Kecskeméten az Ókollégium homlokzatán márványemléktáblát avattak Muraközy János tiszteletére. De ki volt Muraközy?

Muraközy János 1824. február 8-án született a hős városban. A Kecskeméti Református Főiskolán jogásztárs és barátja volt Jókai Mórnak. 1847-ben ügyvédi vizsgát tett, s közben festészetet is tanult neves festőművészekről.

Az 1848-as forradalom kitörésekor visszatért Kecskemétre. Előbb nemzetőr tiszttá, majd gerillakapitánnyá lett. 400 fős csapatával pusztította az ellenség utánpótlási vonalait, anyagi készleteit pedig igyekezett zsákmányul ejteni. Később honvédszázadosként harcolt egészen a világosi fegyverletételig. Bujdosni kényszerült. 1853-ban tért haza szülővárosába, azonban a hatóság letartóztatta és hónapokig vizsgálati fogságban tartotta. A kiegyezést követően Kecskemét város gazdasági tanácsnoka lett. Jelentős volt a festőművészi munkássága is. Több portrét festett neves személyekről. Ebből kiemelkedik a Gerillakapitány című képe. 1892. szeptember 2-án hunyt el.

Az emléktábla-avatáson Szemereyné Pataky Klaudia polgármester, Varga László református lelkész és dr. Fogarasi Zsuzsa múzeumigazgató mondott beszédet. Az eseményen a HOHE tagjai is jelen voltak.

Hősi sírparcella és emlékmű újraavatása

A Honvédelmi Minisztérium Hadtörténeti Intézet és Múzeum által kiírt pályázaton nyert jelentős összegből újjátartta fel a Kecskeméti Római Katolikus Főplébánia az I. világháború idején elhunyt katonák részére a Szentháromság temetőben kialakított síremlékeket és a hősi emlékművet. 363 elhunyt katonára végső nyughelyét tették rendbe, akik a Nagy Háború alatt a hős városban működő Vöröskereszt/tábori

kórházakban lették halálukat.

A felújított sírhelyek és a hősi emlékmű ünnepélyes felszentelésére 2019. szeptember 16-án került sor. A Himnuszt követően Gáldonyi Sándor százados, majd Hajagos Csaba történész, a HOHE tagja mondott ünnepi beszédet. A szónokok kiemelték, hogy milyen fontos az utókor tisztelete és emlékezete a hősi halottak, a háború idején kórházakban elhunyt katonák vonatkozásában. Dr. Finta József érseki helynök, plébános köszönetét fejezte ki mindazon személyeknek és vállalkozóknak, akik közreműködtek az emlékhely méltó rendbetételében. Finta plébános, Kis János lelkész és Feczák László görög katolikus pap felszentelték, megáldották az emlékhelyet és az emlékművet. Koszorút helyezett el a főplébánia nevében Finta atya, Hegedűs Ágoston, a Történelmi Vitézi Rend képviselője v. Tiszavölgyi István törzskapitány és v. Vörösváczky Csaba székkapitány, a HOHE nevében pedig Kenyeres alezredes. A Szózáttal, a Szentháromság kápolnában pedig szentmisével zárult a nagyszerű rendezvény.

Emlékszoba a II. világháború őrmesterének

A II. világháború egykori harcosa nemes Hegedűs Ferenc páncélos őrmester 2017-ben 103 éves korában hunyt el. Cegléden lett eltemetve katonai tiszteletadás mellett. E sorok írója is búcsúztatta, mert több mint 20 évig tagja volt a HOHE kecskeméti szervezetének. 2019 nyarán, születésének 105. évfordulója alkalmából felavatták katonai tiszteletadással a márványból készült síremlékét.

Hegedűs őrmester a Szolnok melletti Szajolban született. Az unokája - Szajol község és a katolikus egyház közreműködésével - eredményes kutatásokat végzett a Hegedűs család nemesi eredetéről. 1701-ben I. Lipót magyar király igazolta a család nemességét és új nemesi oklevelet adományozott részükre, mely előkerült a közelmúltban. A Hegedűs família az elmúlt századokban mintegy 5000 hold nagyságú birtokkal rendelkezett Szajol környékén. Szajol könyvet adott ki a nemesi család történetéről, melyet az unoka, ifj. Hegedűs Ferenc állított össze.

A község önkormányzata a Hegedűs családdal közösen emlékszobát rendezett be a Faluházban nemes Hegedűs Ferenc egykori páncélos őrmester hagyatékából (bútorok, használati eszközök, tárgyak, katonai relikviák, fényképek, könyvek). A Hegedűs emlékszobát szeptember 20-án avatták fel ünnepélyes keretek közt. Megjelent a polgármester, a Hegedűs család, és Bozó Tibor dandártábornok, a Magyar Honvédség Altszót Akadémia parancsnoka. Beszédet mondott a település polgármestere, Bozó tábornok és Kenyeres alezredes. A tábornok elmondta, hogy az intézmény egyik oktatási épülete az őrmester nevét viseli 2018 óta! Az összejöveten a jelenlévők felidéztek Feri bácsi háborús haditetteit, emberi jellemvonásait, kiemelkedő kvalitásait.

Emlékezés a mártír Szobonya Zoltánra

Dr. Szobonya Zoltán 1956-os mártír kivégzésének 61. évfordulója alkalmából Kecskeméten, több helyszínen is ünnepélyes megemlékezést tartottak.

2019. szeptember 27-én a Szobonya Zoltán utcában található emlékkőnél beszédet mondott dr. Mák Kornél, Kecskemét Megyei Jogú Város alpolgármestere. Utána a Megyeházán kiosztották a Szobonyáról elnevezett díjakat azon személyeknek, akiket meghurcoltak 1945 és 1961 között a kommunista diktatúra időszakában.

A délutáni órákban pedig a megyei börtön falán lévő Szobonya Zoltán márványemléktáblánál tartottak megemlékezést és koszorúzást. A Himnuszt követően dr. Szeberényi Gyula Tamás, Kecskemét város alpolgármestere és Bánya Gábor országgyűlési képviselő mondott beszédet. A szónokok kiemelték Szobonya forradalmi elszántságát és a magyar nemzetért tett áldozatvállalását. Az 1958. szeptember 29-én, a kecskeméti börtön udvarán kivégzett 1956-os hős bátran vallotta: „Inkább becsülettel meghalni, mint becstelennül élni”. Két Szobonya-emlékérmet osztott ki a kuratórium most is. A Bács-Kiskun megyei börtön parancsnoksága és dr. B. Stenge Csaba történész kapta meg az elismerést és oklevelet. Az

emléktábla előtt koszorút helyezett el Rideg László, a megyei Közgyűlés elnöke, Szeberényi Gyula alpolgármester, Kenyeres alezredes, a HOHE területi szervezet elnöke, vitéz Vörösváczy Csaba székkapitány és mások. A Szózat zárta a megható és színvonalas rendezvényt.

Emlékezés az aradi vértanúkra

Kecskemét önkormányzata 2019. október 6-án tartott megemlékezést az Aradi vértanúk terén álló emlékműnél. A Himnuszt követően a Református Általános Iskola és Középiskola diákjai adtak műsort. Bogasovics István önkormányzati képviselő mondott beszédet. A szónok kiemelte a 13 hős honvédtábornok szabadságharc alatti magatartását és azt is elmondta, hogy milyen bátran néztek szembe a bakóval a bitófa alatt. Természetesen felidéződött Batthyány Lajos gróf, az első felelős magyar miniszterelnök galád kivégzése is.

A jelenlévő tanintézetek, pártok képviselői elhelyezték a megemlékezés virágait az emlékműnél. Voltak, akik méceszt, gyertyát gyújtottak. E sorok írója a HOHE nevében helyezte el koszorút. A Szózat zárta a megemlékezést. Másnap a Batthyány utcában volt megemlékezés, ahol a Himnuszt követően dr. Szeberényi Gyula alpolgármester köszöntötte a résztvevőket. Hörcsök Imre önkormányzati képviselő beszédében méltatta a kivégzett kormányfő történelmi szerepét, politikájának jelentőségét. Két tölgyfát ültettek Batthyány tiszteletére. Az önkormányzat jövő évi terveiben szerepel, hogy a két fa közé Batthyány szobrot állítanak majd.

Emlékezés és koszorúzás Kecskeméten az 1956-os forradalom évfordulóján

Kecskemét Megyei Jogú Város Önkormányzata szervezésében több helyszínen tartottak megemlékezést az 1956-os forradalom és szabadságharc 63. évfordulója alkalmából. 2019. október 23-án, a Szabadság téren álló 56-os emlékműnél, a Himnuszt követően Pál Attila színművész mondott köszöntőt és szavalt verset. Az 56-os szervezetek, a város vezetői, az egyházak és pártok képviselői elhelyezték az emlékezés koszorúit, virágait, néhányan pedig méceszt gyújtottak. Az 1956 Magyar Nemzetőrség és a HOHE nevében Kenyeres Dénes és Rózsa Zoltán, a Történelmi Vitézi Rend képviselőjében pedig v. Tiszavölgyi István helyezte el koszorút.

Este a Katona József Színházban folytatódott az ünnepség. A Himnusz eléneklése után Balogh Gábor történész, a Terror Háza Múzeum munkatársa idézte fel az 1956-os forradalmi eseményeket és az 1989-es rendszerváltással kapcsolatos történeteket és tanulságokat. A színház közönsége emlékműsort láthatott, ugyanis Schwajda György Ballada a 301-es parcella bolondjáról című darabját mutatták be a színház művészei, nagy sikerrel.

Október 27-én, a Köztemetőben lévő 56-os emlékhelynél és a sírparcellánál a Himnuszt követően Kenyeres Dénes alezredes mondott emlékező beszédet. A szónok felidézte a 63 évvel ezelőtti történet kecskeméti forradalmi eseményeket. A kecskeméti polgárok is tüntettek a fennálló diktatórikus rendszer ellen, leverték a vörös csillagokat a középületekről. Megnyíltak a megyei börtön kapui a politika foglyok előtt. Az 1956 Magyar Nemzetőrség és a HOHE nevében koszorút helyezte el e sorok írója, Polányi István és Rózsa Zoltán. A Történelmi Vitézi Rend képviselőjében v. Tiszavölgyi István törzskapitány, a város nevében pedig Falu György alpolgármester koszorúzott. A rendezvényen közreműködött Kovács István költő, aki egyik 1956-ról szóló versét szavalta el.

November 4-én, Nemzeti gyásznapon, a Köztemetőben álló 56-os kopjafánál, a Himnusz eléneklése után dr. Szeberényi Gyula alpolgármester mondott emlékező beszédet. Verset szavalt K. Szabó Benedek. Koszorút helyezte el a város nevében Szeberényi Gyula, az 1956 Magyar Nemzetőrség és a HOHE képviselőjében pedig Kenyeres alezredes, Polányi István és Tóth Ferenc nemzetőrök.

100 éves Ludovikást köszöntöttek Budapesten

www.uni-nke.hu, beküldte: Zsákai Marietta. Szöveg: Tasi Tibor, fotó: MH Ludovika Zászlóalj

100. születésnapja alkalmából köszöntötték **Hodobay Andor ny. tü. főhadnagyot**, az egykori Ludovika Akadémia 1940-ben végzett kiválóságát. Hodobay Andor átélte a II. vh. borzalmait, hadifogoly is volt egy ideig, később szép polgári karrier jutott neki osztályrészül, amelyből 72 éves korában ment nyugdíjba.

Felmenői között kitüntetett görög katolikus papi családok is vannak, édesapja szintén tüzér és Miskolc polgármestere volt, szolgált Debrecenben és Kassán, átélte utóbbi város bombázását, gyalogmenetben vonult Kurszktól a Donig, ahol megsemmisült ütege, ám ő megmenekült, később amerikai hadifogságba került, majd eredményes polgári karriert futott be – ez Hodobay Andor egykori Ludovikás tüzértiszt élete címszavakban. Érettségi után rögtön a Ludovika Akadémiára pályázott, ahol 1938 októberében kezdte el a két éves elméleti és gyakorlati képzést. Aztán jött a II. világháború, amelynek Hodobay Andor is részese lett: a honvéd csapatok élén az Akadémiák (Ludovika, Bolyai) is bevonultak Kassára, ahol 3 év múlva ő maga is szolgált. Később eljutott a Donig, ám a borzalmak elől szerencsésen megmenekült, mert tüzértisztként, nyelvtudása miatt Németországba kellett mennie. Később szolgált Nyíregyházán, majd a háború végén 10 hónapig volt amerikai hadifogságban Franciaország területén. Később visszatért a polgári életbe: elvégezte a Budapesti Műszaki Egyetem gépészmérnöki szakát, végzés után pedig elhelyezkedett az ERŐTERV-nél, ahonnan 42 év folyamatos munka után, 72 éves korában ment nyugdíjba. Ezután még egy hírközlő kábelek tervezésével foglalkozó Kft-nél dolgozott. Hodobay Andor rendszeres résztvevője a Ludovikások találkozójának, elkészítette emlékkönyvüket is. Hodobay Andor 2000-ben gyémánt, 2005-ben vas -, 2010-ben rubin pedig oklevelet kapott. 100. életévét szeptember 13-án töltötte be!

És egy más forrásból is: A Nemzeti Közszeroláti Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Kara nevében Hodobay Andor ny. főhadnagy urat 100. születésnapja alkalmából őszinte tisztelettel és nagybecsüléssel köszöntöttük

Zafiroklevéllel és emléklakettel köszöntötte **Hodobay Andor ny. tü. főhadnagyot**, az egykori Ludovika Akadémia 1940-ben végzett kiválóságát a Nemzeti Közszeroláti Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Kara. A 100. születésnapját idén ünneplő, doni harcokat megjárta veteránt Pohl Árpád dandártábornok, a kar dékánja, Siposné Kecskeméthy Klára ezredes, a Művelleti Támogató Tanszék professzora, valamint a kar hallgatóinak képviselői otthonában köszöntöttek.

Hodobay Andor átélt a II. világháború borzalmait, hadifogoly is volt egy ideig, később szép polgári karrier jutott neki osztályrészt, ahonnan 72 éves korában ment nyugdíjba. Pohl Árpád köszöntőjében arról beszélt: alapvető kötelességük, hogy ápolják a Ludovikás hagyományokat, hiszen erre épül az Egyetem értékrendje, amelyhez alapot a Magyar Királyi Honvéd Ludovika Akadémia értékei szolgáltatnak. A dékán felidézta Hodobay Andor katonaszerencsét: a II. világháború idején ugyan a Donhoz vezényelték, az áttöréskor azonban már nem volt ott, mert tüzértisztként, nyelvtudása miatt Németországba, tüzérségi lőiskolába vezényelték a német tüzérséggel való együttműködés oktatására, tapasztalatszerzésre és lehet, hogy ennek köszönhetette életét.

A köszöntő után Pohl Árpád Zafiroklevelet nyújtott át Hodobay Andornak tanulmányai 80 évvel ezelőtti befejezése alkalmából, majd egy, a HHK címerét ábrázoló emléklakettet a 100. születésnap tiszteletére. Az ünnepele felidézta: avatása utána a tüzérekhez került, majd a honvéd csapatok élén az Akadémiák (Ludovika, Bolyai) is bevonultak Kassára, ahol megfogalmazása szerint „másképp viselkedtek az emberek, mint itthon, más volt a szellem.” A ny. főhadnagy beszélt a Ludovikás évekről is, amikor kiváló képzést kaptak és kemény gyakorlatokon vettek részt, mégis szép emlékei vannak azokról az időkről. Hodobay Andor honlapunknak elmondta: a Donig viszontagságos volt az út. Vonattal vitték őket Kurszkig, majd 4 nap gyaloglás következett, mire odaértek. 1945. április végén, az osztrák-német határon, amerikai hadifogságba esett. A 10 hónapos fogságra így emlékezett: „ittuk a jó fekete kávé és éhezünk.” Az egykori tiszt üzent a ma tanuló honvédtisztjelölteknek is. Azt mondta: legyenek felkészültek és vigyázzanak az ország egységére.

Hodobay Andor szabadulása után visszatért a polgári életbe: elvégezte a Budapesti Műszaki Egyetem gépészmérnöki szakát, végzés után pedig elhelyezkedett az ERŐTERV-nél, ahonnan 42 év folyamatos munka után 72 éves korában ment nyugdíjba. Hodobay Andor rendszeres résztvevője a Ludovikások találkozójának, elkészítette emlékkönyvüket is. 2000-ben gyémánt, 2005-ben vas -, 2010-ben rubin oklevelet kapott. 100. életévét szeptember 13-án töltötte be.

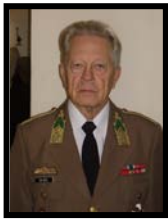
Szöveg: Tasi Tibor, fotó: Szilágyi Dénes

Mosonmagyaróvár

Ratkay Zoltán Imre, a HOHE helyi vezetője küldte az alábbi jelentést Mosonmagyaróvárról, az egyik legvéresebb kommunista megtorló sortűz színhelyéről, az ottani idei 56-os megemlékezésről:

Emlékeztünk az 1956-os forradalom és szabadságharc 63. évfordulóján. Mosonmagyaróváron nem csak 23-án, de 26-án, a város gyásznapiján is volt a városban több helyen megemlékezés az 56-os áldozatokról. A HOHE helyi szervezete két helyen zászlóval kivonulva volt jelen a megemlékezéseken. Az Óvári temető-ben a kopjafánál és a Gyásztéren a Golgotánál beszédet mondott Potápi Árpád János nemzetpolitikaért felelős államtitkár.”A szabadság törekény dolog, vigyázzunk rá. Ne engedjük, hogy a mártírok emlékét elmossa az idő” – mondta. Az áldozatokért imát mondott Kiss Miklós evangélikus esperes. A koszorúzáson közreműködött a Kühne Koncert Fúvószenekar, ifj. Vámos Gábor vezényletével, s a 70 sz. Széchenyi István Cserkészcsapat. A HOHE tagjai közül Németh István és Kocsis Zoltán koszorúzott. A Szózat elénklésével ért véget az ünnepi megemlékezés. (Sajnos a kommunisták által meggyilkolt áldozatok pontos számát nem sikerült megállapítani.)

Dr. Gál Attila ezredes emlékére

(Beküldte Nagy László Gerő ny. ezredes, a HOHE alelnöke.)

A Honvéd Hagyományőrző Egyesület szomorú szívvel, a család mély gyászában osztozva tudatja, hogy az elnökség egyik vezető munkatársa, **Dr. Gál Attila ezredes életének 92. évében elhunyt.** Kalocsán született 1927. augusztus 9.-én, középiskolai tanulmányait a szegedi Klauzál Gábor (ma Radnóti Miklós Gimnáziumban és a pécsi M. Kir. „Zrínyi Miklós” Honvéd Gyalogsági Hadapródiszkolában végezte. 1945. március 29.-én Németországban hadifogságba került, majd a franciaországi hadifogolytáborból hazatérve jogi diplomát szerzett a Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán 1951-ben.

Szakmai pályafutását a Kiskunfélegyházi Járásbíróságon kezdte meg, innen a Kecskeméti Államügyészségre helyezték át, ahol közvádlói feladatokat látott el. 1953-ban államügyész lett, a közlekedési ügyek intézését végezte, majd a Hajdú-Bihar Megyei Ügyészségre került. 1961-ben csoportvezető ügyész, később főügyész helyettese lett, feladata a büntető szakág irányítása volt.

1980-ban a Legfőbb Ügyészség megbízta a Büntetőbírósági Főosztály vezetésével. Hatáskörében intézte a háborús bűntett miatt koncepciók ügyekben elítelt tábornokok, honvédtisztek, és egyes polgári személyek felülvizsgálatát. Tíz tábornok, köztük Jány, Szombathelyi, kisbarnaki Farkas Ferenc, Bilnitzer vezéreztetések és több száz személy esetében eredményes indítványt tett törvénysértő elítélésük miatti felmentésükre. Itt dolgozott nyugdíjba vonulásáig, 1995. december végéig. Nyugdíjasként a legfőbb ügyész főtanácsosi címet adományozott neki és a büntetőjogi helyetteséhez osztotta be. Ezt követően szerződéssel 2002. december 31.-ig az állampolgári jogok országgyűlési biztosának büntetőjogi szaktanácsadója lett, a panaszügyeket intézte. 2003-2006 között az Igazságügyi Minisztériumban az új BTK előkészítésével járó feladatokat látta el. 2007. január 1.-től a Honvéd Hagyományőrző Egyesületben napi rendszerességgel tevékenykedett, mint vezetőségi tag és jogi szakértő. Esküjéhez híven élt és betegsége ellenére még a halála előtti napon is dolgozott.

Elismerései: Számos szakmai elismerést kapott. Legbüszkébb volt az 1993-ban kapott „Kozma Sándor Díj”-ra. A honvédelmi miniszter ny. főhadnaggyá léptette elő. -1994-ben a törvénysértően elítelt katonák felmentése és rehabilitációs ügyekben végzett tevékenysége elismeréseként „Honvédelemért Kitüntető Cím I. fokozat”-ot kapott, és előléptették ny. alezredessé. Megkapta a „Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztjét” valamint a Vitézi Rend Jubileumi Érdemkeresztjét. 2005-ben HOHE Emlékplakett; és mellé MHBK Pajzs; Bolyai Emlékérem tulajdonosa lett. 2007-ben nyá. ezredessé léptették elő és HM. Aranykor Kitüntető Cím arany fokozata és a HOHE Jubileumi Emlékérem kitüntetésekkel ékesítették.

Szakmai tevékenysége elismeréseként a Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karától Arany-, Gyémánt- és Vas Díszoklevelet vehetett át. A Nemzetvédelmi Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Kar dékánja. dr. Pohl Árpád dandártábornok egyetemi docens katonai pályafutását és kiemelkedő honvéd hagyományápoló tevékenységét Vas-és Gránit emlékdiplomával ismerte el.

Drága Bajtársunk, emlékedet megőrizzük! „A HAZÁÉRT MINDHALÁLIG!”

Kegyeleti gyertyagyújtás

Szerző: [Antal Ferenc](#) | Fotó: [Rácz Tünde](#) | 2019. 10. 28.

A mi dolgunk emlékezni és emlékeztetni mindenkit arra, hogy a halott katona már nem ellenség – hangsúlyozta Benkő Tibor honvédelmi miniszter október 28-án Budapesten.

A halottak napja alkalmából a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum díszudvarán rendezett kegyeleti gyertyagyújtáson Benkő Tibor emlékeztetett arra, a magyar történelemnek számtalan olyan eseménye volt, amely során a katonák életüket áldozták hazájuk függetlenségéért, szabadságáért. Ilyenkor halottak

napjához közeledve „minden katona emlékét kegyelettel megőrizve gyújtunk gyertyát”.

A tárcavezető kiemelte: még most is sok magyar család van, amelyikben nem tudják, hozzátartozóik melyik országban nyugszanak, tisztességesen vannak-e eltemetve vagy tömegsírban leltek örök nyugalmat.

„Kötelességünk”, hogy bárhol vannak is eltemetve a katonák, emléküket „kegyelettel megőrizzük”, a fiatalokat pedig emlékeztetnünk kell arra, hogy el kell kerülni a háborúkat, amelyek véráldozattal járnak. Napjainkban a békét, a biztonságot, a hazát kell szolgálni – szögezte le a miniszter.

A kegyeleti gyertyagyújtás során Totha Péter Joel vezető tábori rabbi, Jákob János dandártábornok, protestáns tábori püspök és Berta Tibor ezredes, a Katolikus Tábori Püspökség általános helynöke mondtak imát az elhunytak lelki üdvéért.

A megemlékezésen – mások mellett – részt vett Korom Ferenc altábornagy, a Magyar Honvédség parancsnoka, Szabó István honvédelmi államtitkár, valamint a katonai attaséttestület több tagja.

Anyagtorlódás miatt **v. Szmolnik Lajos, 56-os szabadságharcos (Melbourne): A bendigói 48-as emléktábla története** című írást, valamint a Nagy László Gerő ny. ezredes, a HOHE alelnöke által beküldött **Jubileumi díszoklevelek átadása a Nemzeti Közszerológati Egyetemen** című beszámolót a következő számunkban igyekszünk közzéadni. Ugyanitt köszönöm meg ismételten minden anyagközlőnk fáradozását!

HALÁLOZÁS

-Hegedűs István jelentette Torontóból, hogy “szeptember 9-én, egy hónappal a 100. születésnapja előtt itt Torontóban **elhunyt özv. Kiss Károlyné, szül. Bokor Ilona**. Ilonka néni feleségemnek, Évának a nagynénje és keresztanyja volt. Férje, Karcsi bácsi 11 évvel ezelőtt halt meg, ő m. kir. csendőr őrmester volt, aki részt vett a Délvidék és Budapest védelmében is a világháború alatt. Ilonka néni a Hadak Útjának hűséges támogatója volt éveken át.” A Jóisten nyugosztalja.

RÖVID HÍREK, LEVELEK, KIEGÉSZÍTÉSEK

-**Pintér Kornél, a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet országos elnöke** jelentette, hogy „Az 1956-os Forradalom és Szabadságharc emlékéért Alapítvány” (Veszprém), a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet és a Történelmi Vitézi Rend 2019. október 18-án, Veszprémben a Mártírok útja 11. szám alatt (volt MHSZ székház), a földszinti 56-os emlékszoba helyiségében tartotta Ujvári László **újságíró, történész-politológus, a Jász-Nagykun-Szolnok megyei Új Néplap újságírója, az Alföldhir.hu főszerkesztője „Kisemmizve – A rendszer ellenségeként” c. kötetének** előadással egybekötött veszprémi bemutatóját. A kötet bemutatójával is tisztelegtek a kommunista diktatúra áldozatainak emléke előtt. „Egy hétköznapi ember, aki családjával a kommunista rendszer áldozatává válik. Családi vállalkozások évtizedeken át működnek a Tisza parti kis faluban, Tiszaderzsén. Őket is utoléri az államosítás szörnyűsége, amiért eddig dolgoztak egyik napról a másikra válik a múlt részévé. A kisemmizett kétgyermekes családapa a közeli nagyközségben, Tiszafüreden keresi a boldogulást. Így érkezik el 1956 októbere. Mindenhol végigsöpör a változás előszele. Aki szabadságot és jogos tulajdonát akarja, az most cselekszik.”

–Ugyanők rendeztek előadással egybekötött könyvbemutatót **Dr. vitéz Huszár Pál történésznek**, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának világi elnökének, a Dunántúli Református Egyházkerület főgondnokának, aki **„Nagy Károly, a frankok királyából lett római császár és az európaiság”** c. kötetét ismertette november 8-án.

-**II. világháborús foglyok azonosító kartonját kapja meg Magyarország** (MTI, 2019. október 14.) Az Orosz-Magyar Levéltári Vegyesbizottság megállapodása értelmében Magyarország megkapja hatszázezer, a második világháborúban szovjet táborokba került magyar fogoly azonosító kartonját – jelentette be Andrej Juraszov, az Orosz Levéltári Ügynökség (Roszarchiv) helyettes vezetője, az Orosz-Magyar Levéltári Vegyesbizottság orosz társelnöke hétfőn Budapesten, az Országházban. -Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke köszöntőjében felidézte, a második világháború alatt 600 ezer magyar került szovjet hadifogságba. Róluk, majd később a málenkij robotra elhurcoltakról sem volt szabad beszélni sem Magyarországon, sem a Szovjetunióban.

-**Magyar delegáció II. Erzsébet királynő udvari lovasságánál** (honvedelem.hu, 2019. november 6.) A 21. századi feltételek közötti működő lovasított katonai alakulat működését, illetve a lovak és lovasok kiképzésével kapcsolatos módszereket, eljárásmodokat tanulmányozta a napokban Londonból hazatért katonai delegáció. A honvédelmi tárca, a Magyar Honvédség és katonai hagyományőrző civil ernyőszervezetek közös delegációja egy héten keresztül vendégeskedett II. Erzsébet angol királynő Udvari Lovassága Lovasított Ezredénél a Hyde Park melletti lovassági laktanyában.

-**A Magyar Honvédség Ludovika Zászlóalja gondozásában álló Ludovika Kávézóban** 2019. november 20-án **Siposné prof. dr. Kecskeméthy Klára ezredes adott elő „A Ludovika üzenete a XXI. századnak”** címmel.